

jo hørt det eller burde have hørt det, og alligevel fortsætter de. De har brugt metoden, og de fastholder retten til fortsat at bruge metoden. Så man kan ikke bare blive ved med at sige: Fy, fy, må ikke. Vi kender jo godt til de forældre, der siger sådan til deres børn, hvorefter børnene så alligevel bliver ved.

Jeg mener: Har det nogen konsekvens, at vi har en holdning, som er forskellige fra USA's, og som USA er ligeglads med? Kan vi blive ved med at hjælpe USA med at tage fanger i f.eks. Afghanistan, hvis det er sådan, at vi ved, at de fanger, der bliver taget, kan blive udsat for tortur?

Kl. 13:13

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:13

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvilken virkning vil det have? Jeg vil lige gøre opmærksom på, at den debat, der har været i Amerika, har betydet, at der er blevet strammet kraftigt op med hensyn til, hvad man må gøre efter Abu Ghraib. Det har kongressen med John McCain i spidsen jo faktisk gjort ret meget for. Derfor kom der jo også de ændringer, som Bush så har nedlagt veto mod, hvilket altså viser, at flertallet i Amerika var imod disse forhørsmetoder, for ellers havde det jo ikke krævet et veto. Det vil sige, at både den nationale debat i USA og den internationale debat virker. Det kan vi jo konstatere af den situation.

Vi går jo selvfølgelig ud fra, at det, der så vil ske, er, at der bliver strammet op. Selv om der er blevet nedlagt veto, sættes der jo en masse regler op for, hvordan forhørsmetoderne må bruges, og hvilke tilladelser, der skal gives, så ifølge det, vi kender til, er det jo ikke sådan, at en hvilken som helst CIA-officer kan anvende waterboarding, hvilket vi også kunne læse i International Herald Tribune i fredags eller lørdags, hvor det har været omtalt.

Så der er jo ikke nogen tvivl om, at de har lyttet derovre, og at der er blevet strammet op. Vi er også utilfredse med det veto, men det viser jo trods alt, at der er et flertal i Amerika, der er imod, og det må vi jo så gå ud fra også slår igenem. Men at meddele, at vi herefter ikke vil samarbejde med Amerika, er jo også at ramme os selv, for vi samarbejder jo med Amerika om ting, som skal beskytte os og den vestlige verden.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Frank Aaen for et sidste spørgsmål.

Kl. 13:15

Frank Aaen (EL):

Det gør det jo næsten værre, at man har regler for, hvordan man må bruge tortur. Det understreger jo bare, at man synes, at det er i orden at bruge tortur, og det er jo i sig selv en katastrofe, at et demokratisk land nedskriver på papir, hvordan man har lov til at bruge tortur. Og når jeg taler om konsekvens, er det, fordi vi efter min opfattelse jo ikke kan samarbejde i Irak og Afghanistan med en magt, som forbeholder sig ret til at bruge tortur, for det betyder jo, at vi kan blive indirekte medvirkende til tortur, og indirekte medvirken til tortur er lige så forbudt som selv at gennemføre tortur, og det er derfor, jeg spørger: Skal det ikke have en konsekvens, udover at man afleverer et brev?

Kl. 13:16

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:16

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er godt fanget af hr. Frank Aaen – det virker, som om at jeg her bevæger mig ind på en glidebane og accepterer tortur. Nej, vi accepterer ikke tortur. Det, jeg forklarede, var kun, at debatten i Amerika har ført til, at selv det dér forfærdelige instrument, waterboarding, er blevet kredset ind. Men det betyder ikke, at jeg synes, det er i orden, at man bruger waterboarding, så jeg vil ikke ind på den glidebane. Tortur er tortur, uanset hvilket instrument man bruger, og tortur må ikke bruges. Det kan der ikke være nogen tvivl om, og det jo altså også det, vi meddeler amerikanerne, nemlig at den amerikanske præsidents veto skuffer os, det burde ikke være faldet, han burde have fulgt kongressen.

Det er det, vi meddeler, og jeg mener ikke, at vi bliver indirekte medskyldige i noget, som vi har nogen som helst indflydelse på. Vi har jo klare regler for, hvordan fanger, som vi måtte udlevere i krigssituationer, skal beskyttes, og vi har opsyn med dem. Det er der klare regler for, som hr. Frank Aaen også kender til – jeg kan ikke dem alle sammen i detaljer, men det kan vi drøfte en anden dag. Men der er jo klare regler for det i forbindelse med fangeudlevering, så vi bliver ikke indirekte medskyldige.

Kl. 13:17

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Den næste spørger er fru Pernille Frahm. Man er velkommen til at komme op og tage plads ved spørgerpulten, når man er her i god tid.